

Anonimizirana različica

Prevod

C-321/24 – 1

Zadeva C-321/24

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

30. april 2024

Predložitveno sodišče:

Tribunal judiciaire de Paris (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

4. april 2024

Tožča stranka:

BC

Tožena stranka:

S. C. P. Attal et Associés

TRIBUNAL JUDICIAIRE DE PARIS

Preverjanje stroškov

[...] (ni prevedeno)

VMESNI SKLEP

SODNICE ZA DAVČNE ZADEVE,

izdan 4. aprila 2024

TOŽEČA STRANKA

BC

[...] (ni prevedeno) 75005 PARIZ

Prisotna stranka

TOŽENA STRANKA

S.C.P. ATTAL & ASSOCIES

[...] (ni prevedeno) 75008 PARIZ

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

I - Povzetek predmeta spora

- 1 XY, francoska državljanica, je umrla 29. julija 2020 v Belgiji, kjer je imela običajno prebivališče.
- 2 Dedinja po njej je njena sestra BC, francoska državljanica in davčna rezidentka Francije, ki v tej državi tudi prebiva.
- 3 Zapuščina XY je sestavljena iz premičnin in nepremičnin, ki se nahajajo v Belgiji in Franciji.
- 4 Zapuščinski postopek je uvedel g. Marchant, notar v Ucclu v Belgiji, 12. oktobra 2020. Istega dne je sestavil listino o dedovanju.
- 5 Pri SCP ATTAL & Associés, notarski družbi v Parizu v Franciji, je bila vložena zahteva za sestavo napovedi za odmero davka na dediščino v Franciji.
- 6 BC je 2. marca 2021 plačala predujem v višini 15.300 EUR kot akontacijo nagrade za francoskega notarja, pri čemer je bil ta predujem izračunan na podlagi ocenjene celotne bruto vrednosti dediščine v Franciji in Belgiji, za katero je bilo treba oddati napoved, to je 2.750.000 EUR.
- 7 Francoska napoved za odmero davka na dediščino je bila podpisana 18. marca 2021, 23. marca 2021 pa je bila vložena pri pristojni registracijski službi.
- 8 G. Marchant, belgijski notar, je 24. aprila 2021 sestavil napoved za odmero davka na dediščino v Belgiji, ki je zajemala celotno premoženje v Franciji in Belgiji.
- 9 BC je belgijskemu notarju plačala plačilo za notarske storitve v znesku 16.621,30 EUR, brez davka, izračunanem na podlagi celotne upoštevane bruto vrednosti dediščine, to je 2.838.422,41 EUR.
- 10 Francoski notar je v sodnem tajništvu Tribunal judiciaire de Paris (sodišče prve stopnje v Parizu) vložil zahtevek za pridobitev potrdila o preverjanju stroškov za namene določitve višine plačila za stroške, sestavljenega iz plačila za notarske

storitve, izračunanega na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, za katero je bila vložena napoved za odmero davka v Franciji, to je 2.716.652,41 EUR, in izdatkov v skupnem znesku 14.177,60 EUR.

- 11 Sodni tajnik pri Tribunal judiciaire de Paris je 20. julija 2022 sestavil potrdilo o preverjanju stroškov, za katere je izračunal, da znašajo 14.052,61 EUR, pri čemer je zavrnil le izdatke za kopiranje, sicer pa je upošteval plačilo za storitve, kot ga je izračunal francoski notar na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine.
- 12 BC je s priporočenim pismom s povratnico, ki ga je sodno tajništvo Tribunal judiciaire de Paris prejelo 24. junija 2022, izpodbijala potrdilo o preverjanju stroškov.
- 13 Po več dopisih s pozivi k predložitvi stališč sta bili stranki povabljeni na obravnavo 28. septembra 2023.
- 14 Obravnava zadeve, ki se je je BC udeležila osebno, notarska družba SCP ATTAL & Associés pa prek odvetnika, je bila preložena na 7. december 2023.
- 15
 1. BC se sklicuje na svoja pisanja ter predlaga, naj se potrdilo o preverjanju stroškov razglasi za nično in naj se sestavi novo potrdilo z izračunom plačila za storitve francoskega notarja na podlagi osnove za odmero v višini 660.331,87 EUR, kar se ujema z zgolj deležem bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v Franciji. Zato zahteva vračilo razlike v plačilu, ki ga je notarju plačala kot predujem.
 15. 2. Uveljavlja dva tožbena razloga:
 - (a) osnova za odmero plačilo za storitve notarja se mora ujemati z osnovo za izračun davčnih dajatev; na podlagi francosko-belgijske konvencije z dne 20. januarja 1959 se osnova za odmero davkov v Franciji ujema z vrednostjo zgolj premoženja, ki se nahaja v Franciji,
 - (b) plačilo francoskega notarja, izračunano na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ne da bi se upoštevalo plačilo belgijskega notarja, ki je ob upoštevanju običajnega prebivališča zapustnice v Belgiji krajevno pristojen za izpeljavo zapuščinskega postopka, to je plačilo, ki je bilo prav tako izračunano na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, pomeni omejevanje prostega pretoka kapitala iz člena 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU), saj se tako zmanjša vrednost dediščine.
 15. 3. BC ne izpodbija načela plačila francoskega notarja za napoved za odmero davka na dediščino, ampak le osnovo za odmero in torej njen znesek. Poleg tega je plačala druga dejanja, ki jih je opravil francoski notar, kot so potrdila o lastništvu, ne da bi jih izpodbijala.
- 16
 1. Notarska družba SCP ATTAL & Associés se sklicuje na svoja pisanja ter predlaga potrditev potrdila in prištetje odbitka v bruto znesku 124,99 EUR, kar

skupaj znaša dolg v višini 14.177,60 EUR bruto. Ob tem zahteva še 2400 EUR iz naslova stroškov postopka.

16. 2. Meni, da:

(a) mora osnova za odmero plačila za storitve notarja vključevati celotno premoženje, ki sestavlja dediščino in se nahaja v Franciji ali drugi državi,

(b) osnova za odmero davkov dejansko zajema celotno premoženje, ki sestavlja dediščino in se nahaja v Franciji ali drugi državi, vendar se davek v skladu s francosko-belgijsko konvencijo plača le na premoženje, ki se nahaja v Franciji;

(c) je treba plačati plačilo za storitve notarja, izračunano na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v Franciji in Belgiji.

17 17.1. Kot datum začetka posvetovanja o zadevi je bil določen 11. januar 2024; posvetovanje je bilo odloženo do 29. februarja 2024, saj sta bili stranki pozvani k predložitvi stališč o morebitnem vprašanju za predhodno odločanje v zvezi s tožbenim razlogom BC, ki se nanaša na kršitev člena 63 PDEU.

17.2. BC je stališča poslala v elektronskem sporočilu, prejetem 15. februarja 2024, v katerem se je izrekla za vprašanje za predhodno odločanje, ker naj bi se bilo upravičeno vprašati o skladnosti dvojnega finančnega bremena, ki ga predstavljata plačili dveh notarjev, s pravom Evropske unije.

17.3. Notarska družba SCP ATTAL & Associés je v elektronskem sporočilu z dne 28. februarja 2028 navedla, da ne želi predložiti nikakršnih stališč, pri čemer je zahtevala le to, da se ji ne naložijo morebitni stroški vprašanja za predhodno odločanje, saj tega predloga ne obravnava kot svojega.

18 Posvetovanje je bilo prestavljeno na 4. april 2024.

II- Upoštevno nacionalno pravo in sodna praksa

Postopkovni okvir predložitve zadeve

19 Sodnik za davčne zadeve je predsednik sodišča prve stopnje ali sodnik, ki ima njegovo pooblastilo. Pristojen je za obravnavo primerov izpodbijanja potrdil o preverjanju stroškov, navedenih v členu 695 Code de la procédure civile (zakonik o civilnem postopku), v skladu s postopkom, določenim v členih od 704 do 718 istega zakonika. Pristojen je tudi za odločanje o primerih izpodbijanja v zvezi s plačili pomočnikov sodišča (*auxiliaires de justice*) oziroma oseb, ki opravljajo javno službo ali so imenovane v trajno funkcijo (*officiers publics ou ministériels*), in sicer v skladu s postopkom iz členov od 719 do 721 zakonika o civilnem postopku, ki določa vložitev zadeve neposredno pri sodniku.

- 20 Notar je javni uradnik, njegov status pa je bil določen z Ordonnance n° 45-2590 relative au statut du notariat (uredba št. 45-2590 o statusu notariata) z dne 2. novembra 1945.
- 21 Člen L444-1 Code de commerce (trgovinski zakonik) določa, da je lahko plačilo notarja sestavljeno iz:
- plačila za notarske storitve, to je regulirane tarife, predpisane za izvedbo dejanja, ki je v izključni pristojnosti pomočnika sodišča ,
 - plačila, o katerem se prosto dogovori s stranko, za storitve, ki jih poleg pomočnika sodišča opravljajo še drugi poklici.
- 22 Dejanja, ki jih opravi notar in so plačana s plačilom za notarske storitve, so navedena v preglednici 5, priloženi členu R444-3(1) trgovinskega zakonika.
- 23 Notar lahko poleg tega zahteva še povračilo stroškov in izdatkov, ki jih je plačal vnaprej, in sicer na podlagi dejanskih stroškov ali pavšalno, kot določa člen R444-12 trgovinskega zakonika. Ti stroški in izdatki so prek napotila iz člena R444-3(2) trgovinskega zakonika določeni v dopolnilnem členu 4-8(6).
- 24 Nagrade so vračljivi stroški v skladu s členom 695(6) zakonika o civilnem postopku, kot to velja tudi za izdatke po tarifi v skladu z odstavkom 5 istega člena.
- 25 V primeru težav v zvezi z vračljivimi stroški se lahko stranke ali pomočniki sodišča obrnejo na sodnega tajnika pristojnega sodišča, ki preveri njihov znesek in izda potrdilo o preverjanju stroškov v skladu s členoma 704 in 705 zakonika o civilnem postopku. Pristojno sodišče je določeno s členom 52 zakonika o civilnem postopku: bodisi sodišče, pri katerem so bili stroški postopka priglašeni, bodisi sodišče, pod pristojnostjo katerega pomočnik sodišča opravlja svoje naloge, če zahtevki v zvezi s stroški, plačili in izdatki niso bili priglašeni med sodnim postopkom.
- 26 V skladu s členoma 708 in 709 zakonika o civilnem postopku je mogoče potrdilo o preverjanju stroškov izpodbijati: predsednik sodišča ali za to pooblaščen sodnik po tem, ko pridobi stališča strank ali jih k njihovi predložitvi pozove, o izpodbijanju odloči z izdajo sklepa o višini plačila. Sodnik lahko v skladu s členom 712 zakonika o civilnem postopku tudi odloči, da se zahtevek obravnava na obravnavi sodišča.
- 27 V skladu s členoma 710 in 711 zakonika o civilnem postopku sodnik odloči o zahtevku za določitev višine plačila in o zahtevkih v zvezi s povračilom stroškov, pri čemer po potrebi tudi po uradni dolžnosti opravi potrebne izravnave in navede zneske, že prejete iz naslova preujma.

Upoštevni materialnopravni akti

- 28 Napoved za odmero davka na dediščino je predpisana s členom 800 Code général des impôts (splošni davčni zakonik) in jo morajo vložiti dediči. Gre za informacijo, naslovljeno na davčno upravo, ki tej omogoči izračun davkov na dediščino, v kateri je treba navesti podatke o zapustnikovi zapuščini, to je njegovo premoženje in dolgove, ter podatke o identiteti dedičev.
- 29 V skladu s členoma 800 in 802 splošnega davčnega zakonika mora biti napoved za odmero davka na dediščino podrobna in popolna ter vsebovati premoženje v Franciji in tujini v skladu z načelom teritorialnosti, opredeljenim v členu 750b splošnega davčnega zakonika (glej Bulletin officiel des impôts, BOI-ENR-DMTG-10-50-70-17/03/2014, ki ga je predložila notarska družba SCP ATTAL & Associés kot dokument 4).
- 30 Francija in Belgija sta 20. januarja 1959 podpisali davčno konvencijo, ki določa mehanizem za upoštevanje davka, plačanega v eni od držav, da se tako izogne dvojnemu obdavčenju.
- 31 Če dediščina znaša več kot 5000 EUR in če zajema nepremičnino, mora o dediščini obvezno odločiti notar. V skladu s členom L312-1-4 Code monétaire et financier (denarni in finančni zakonik) lahko namreč dedič zapre račune zapustnika in se mu izplačajo sredstva, če dokaže svoj status dediča s potrdilom, ki ga podpišejo vsi dediči in na katerem je navedeno, da dediščina ne vsebuje nepremičnin, ter kadar je znesek manjši od 5000 EUR, to je znesek, določen z odredbo z dne 7. maja 2015, sprejeto v skladu s členom L312-4-1 denarnega in finančnega zakonika. V drugih primerih je v skladu s členom 730-1 Code civil (civilni zakonik) kot dokazilo o statusu dediča obvezna zaprisežena izjava, ki jo sestavi notar, urejanje prek notarja pa je obvezno tudi, kadar dediščina zajema nepremičnine, saj v tem primeru notar poskrbi za objave prenosa premoženja v zemljiški knjigi pri zadevnih službah za vpis v zemljiško knjigo (člen 4 Décret n° 55-22 portant réforme de la publicité foncière (uredba št. 55-22 o reformi zemljiške knjige) z dne 4. januarja 1955).
- 32 Napoved za odmero davka na dediščino je listina, na katero se nanaša točka 8 preglednice 5 iz dopolnilnega člena 4-7 k členu R444-3(1) trgovinskega zakonika, ki vsebuje seznam storitev, ki jih opravi notar.
- 33 Tarifa za napoved za odmero davka na dediščino je določena s členom A444-63 trgovinskega zakonika. Plačilo, ki ga prejme notar za napoved za odmero davka na dediščino, se izračuna sorazmerno glede na celotno bruto vrednost dediščine, in sicer:
- od 0 do 6500 EUR: 1,548 %,
 - od 6500 EUR do 17.000 EUR: 0,851 %,
 - od 17.000 EUR do 30.000 EUR: 0,580 %,
 - več kot 30.000 EUR: 0,426 %.

- 34 Iz francoske sodne prakse ne izhaja ujemanje med osnovo za izračun davka in osnovo za izračun plačila za storitve notarja: v zadevi, ki jo je navedla BC, je Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) pritrdilo prvemu predsedniku Cour d'appel de Versailles (višje sodišče v Versaillesu, Francija), ki je ugotovil, da se osnova za odmero davka ujema z osnovo za odmero plačila za notarske storitve, ni pa navedlo, da je to splošno pravilo (Cass. Com., 4. oktober 2011, pritožba št. 10-20.218). Nasprotno je imelo Cour de cassation (kasacijsko sodišče) priložnost ugotoviti, da se ti osnovi lahko ne ujemata, saj je treba plačilo za storitve notarja izračunati na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ne da bi bilo treba odbiti dolgove, čeprav se bodo ti odbili pri izračunu dednih pravic (Cass. 1re Civ., 6. februar 1996, pritožba št. 93-21.108).

III- Pravo Evropske unije

- 35 Člen 63(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) prepoveduje vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.
- 36 Načelo prostega pretoka kapitala, določeno v členu 63(1) PDEU, izhaja iz člena 67(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, ki je v prvotni različici državam članicam nalagal, da postopno odpravijo omejitve pretoka kapitala oseb s prebivališčem v državah članicah ter vsakršno diskriminacijo na podlagi državljanstva ali prebivališča teh strank ali kraja naložbe tega kapitala.
- 37 Člen 1 Direktive Sveta 88/361/EGS z dne 24. junija 1988 o izvajanju člena 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti določa odpravo omejitev pretokov kapitala med rezidenti držav članic, kot so razvrščeni v Prilogi I k tej direktivi. V skladu s Prilogo I, točka XI(D), te direktive so dediščine in zapuščine osebni pretoki kapitala.
- 38 Sodišče Evropske unije je v točki 16 sodbe z dne 30. junija 2016 (C-123/15, ECLI:EU:C:2016:496) navedlo, da „je dedovanje, ki pomeni prenos zapustnikovega premoženja na eno ali več oseb, v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pretok kapitala v smislu člena 63 PDEU, razen kadar so temeljni elementi dedovanja omejeni na eno samo državo članico (glej v tem smislu sodbe z dne 23. februarja 2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, točke od 39 do 42; z dne 17. januarja 2008, Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, točki 24 in 25; z dne 17. oktobra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, točki 19 in 20, ter z dne 3. septembra 2014, Komisija/Španija, C-127/12, neobjavljena, EU:C:2014:2130, točki 52 in 53)“.
- 39 Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 26. maja 2016, Evropska komisija/Helenska republika, C-244/15, EU:C:2016:359, razsodilo, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da „v zvezi z dedovanjem ukrepi, ki so kot omejitve pretoka kapitala prepovedani s členom 63 PDEU, zajemajo tiste ukrepe, ki učinkujejo tako, da zmanjšajo vrednost dediščine rezidenta države članice, ki ni država članica, v kateri je zadevno premoženje in v kateri je prenos tega premoženja z

dedovanjem obdavčen (glej zlasti sodbi z dne 11. decembra 2003, Barbier, C-364/01, EU:C:2003:665, točka 62, in z dne 17. oktobra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, točka 23 in navedena sodna praksa)“.

- 40 Zmanjšanje vrednosti dediščine z uporabo nacionalne zakonodaje torej pomeni omejitev prostega pretoka kapitala. Sodišče je v sodbi z dne 23. februarja 2006, van Hilten-van der Heijden, C-513/03, EU:C:2006:131, točka 44, razsodilo: „iz ustaljene sodne prakse izhaja, da so ukrepi, ki so prepovedani po členu 73 B(1) Pogodbe, ker gre za omejitve pretoka kapitala, obsegajo vse ukrepe, ki bi lahko odvrnili naložbe nerezidentov v državi članici ali bi lahko odvrnili državljane omenjene države članice, da to storijo v drugih državah, oziroma ob dedovanju ukrepi, katerih posledica je zmanjšanje vrednosti dediščine državljana države, ki ni država članica, kjer se nahaja zadevno premoženje, in ki obdavči dedovanje omenjenega premoženja“ (glej tudi sodbe Sodišča z dne 17. oktobra 2013, Yvon Welte/Finanzamt Velber, C-181/12, EU:C:2013:662, točki 25 in 26, ter z dne 11. septembra 2008, Eckelkamp, C-11/07 EU:C:2008:489, točke od 41 do 45).
- 41 Sodišče Evropske unije je še razsodilo, da neugodno davčno obravnavanje, ki lahko nerezidente odvrne od pridobitve ali ohranitve nepremičnin ali naložb v državi članici, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala (glej sodbe Sodišča z dne 31. marca 2011, Ulrich Schröder/Finanzamt Hameln, C-450/09, EU:C:2011:198, točki 32 in 33; z dne 12. aprila 2018, Evropska komisija/Kraljevina Belgija, C-110/17, EU:C:2018:250, točka 40, in z dne 11. septembra 2014, Verest in Gerards, C-489/13 EU:C:2014:2210, točka 21).
- 42 Člen 65(1) PDEU določa izjeme od načela prostega pretoka kapitala:
- člen 65(1)(a) državam članicam omogoča, da „*uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital*“;
 - člen 65(1)(b) državam članicam omogoča, da „*sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje kršitev nacionalnih zakonov in drugih predpisov, zlasti na področju obdavčitve in bonitetnega nadzora finančnih institucij, ali določijo postopke za prijavo pretoka kapitala za namene upravnih ali statističnih informacij ali sprejmejo ukrepe, ki so upravičeni zaradi javnega reda ali javne varnosti*“.
- 43 Dodati je treba, da ukrepi iz odstavka 1 člena 65 v skladu z odstavkom 3 istega člena ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala.
- 44 Sodišče Evropske unije je izjemo na davčnem področju iz člena 65(1)(a) PDEU razlagalo ozko, tako da nacionalni predpisi, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital, niso samodejno združljivi s členom 63 PDEU, saj je ta izjema omejena s členom 65(3) PDEU, ki določa, da nacionalne določbe

- ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala (glej sodbe Sodišča z dne 4. septembra 2014, Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija, C-211/13, EU:C:2014:2148, točki 45 in 46, ter z dne 8. junija 2016, Sabine Hünnebeck/Finanzamt Krefeld, C-479/14, EU:C:2016:412, točke od 50 do 53).
- 45 To različno obravnavanje je dopustno samo, če se nanaša na položaje, ki objektivno niso primerljivi, ali če je utemeljeno z nujnim razlogom v splošnem interesu (glej sodbe Sodišča z dne 30. junija 2016, Max-Heinz Feilen, C-123/15, EU:C:2016:496, točki 25 in 26; z dne 3. septembra 2014, Komisija/Španija, C-127/12, točka 73; z dne 6. junija 2000, Verkooijen, C-35/98, točka 43; z dne 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2014:2130, točka 29; z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, točka 42, in z dne 17. septembra 2009, Glaxo Wellcome, C-182/08, EU:C:2009:559, točka 68).
- 46 V zvezi z izjemo iz člena 65(1)(b) je Sodišče v sodbi z dne 21. maja 2019, Evropska komisija/Madžarska, C-235/17, EU:C:2019:432, točka 103, spomnilo, da *„je treba člen 65(1)(b) PDEU kot izjemo od temeljnega načela prostega pretoka kapitala razlagati ozko (sodba z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horváth, C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točka 96)“*.
- 47 Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 18. junija 2020, Evropska komisija ob podpori Kraljevine Švedske/Madžarska, C-78/18, EU:C:2020:476, točka 76, menilo: *„Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, je mogoče državni ukrep, ki omejuje prosti pretok kapitala, dopustiti le, prvič, če ga je mogoče upravičiti z enim od razlogov, navedenih v členu 65 PDEU, ali z nujnim razlogom v splošnem interesu, in drugič, če spoštuje načelo sorazmernosti, kar pomeni, da je primeren za dosledno in sistematično zagotavljanje uresničitve zastavljenega cilja in ne presega tega, kar je nujno za njegovo uresničitev (glej v tem smislu sodbo z dne 21. maja 2019, Komisija/Madžarska (Užitek na kmetijskih zemljiščih), C-235/17, EU:C:2019:432, točke od 59 do 61)“*.
- 48 Tako mora biti namen potrebnega ukrepa v smislu člena 65(1)(b) preprečevanje kršitev zakonov in drugih predpisov (glej sodbo z dne 2. marca 2023, AS Private Bank, A, B in Unimain Holdings LTD/Finansu un kapit la tirgus komisija, C-78/21, EU:C:2023:137, točka 60).
- 49 Postopki za prijavo pretoka kapitala za namene upravnih ali statističnih informacij ali ukrepi, ki so upravičeni zaradi javnega reda ali javne varnosti, morajo spoštovati *„načelo sorazmernosti, kar zahteva, da so primerni za uresničitev legitimnega zelenega cilja in ne presegajo tega, kar je nujno za njegovo uresničitev (glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2018, SEGRO in Horvát, C-52/16 in C-113/16, EU:C:2018:157, točki 76 in 77)“* (sodba Sodišča z dne 31. maja 2018, Lu Zheng/Ministerio de Economía y Competitividad, C-190/17, EU:C:2018:357, točka 37).

- 50 Nazadnje, BC se sklicuje na Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta št. 650/2012 z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju, ki omogoča določitev pristojnega sodišča in prava, ki se uporablja v primeru izpodbijanja. Vendar v zvezi z zapuščino XY ni bilo treba odločiti o nikakršnem izpodbijanju, notar pa ni opravljal sodne funkcije, zato se zdi, da te uredbe ni mogoče uporabiti.

IV- Vprašanja za predhodno odločanje, ki so potrebna za rešitev spora

- 51 Člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa: „*Sodišče Evropske unije je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:*

(a) razlage Pogodb;

(b) veljavnosti in razlage aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice glede osebe, ki ji je odvzeta prostost, Sodišče odloča v najkrajšem možnem roku.“

- 52 V obravnavani zadevi se zapuščina XY nanaša na dve državi, Francijo in Belgijo, v katerih je bila zapustnica lastnica premoženja in nepremičnin. Zapustnica je prebivala v Belgiji, medtem ko edina dedinja po njej prebiva v Franciji, premoženje pa se nahaja v obeh državah članicah. Dedovanje po njej torej povzroči osebne pretoke kapitala, ki se nanašajo na dve državi članici Evropske unije.
- 53 BC kot dedinja po njej mora za sestavo francoske napovedi za odmero davka na dediščino po zakonu uporabiti storitve notarja, saj to nalagajo davčni predpisi, ker je vrednost dediščine večja od 5000 EUR in zajema nepremičnine. V francoski napovedi za odmero davka na dediščino mora biti navedeno celotno premoženje zapustnice ne glede na to, ali se nahaja v Franciji ali Belgiji.
- 54 Vložila je tudi napoved za odmero davka na dediščino v Belgiji, ki jo je sestavil belgijski notar.
- 55 BC je v Franciji plačala davke na dediščino, izračunane le na podlagi vrednosti premoženja in nepremičnin, ki se nahajajo v Franciji; nato je davke na dediščino

plačala še v Belgiji, kjer so bili ti izračunani na podlagi celotne vrednosti nepremičnin in premičnin, ki se nahajajo v Franciji in Belgiji, od česar pa so bili na podlagi francosko-belgijske konvencije z dne 20. januarja 1959 odbiti davki, plačani v Franciji. Z uporabo te konvencije je torej mogoče učinkovito preprečiti poseg v prosti pretok kapitala, saj se z njo izogne dvojnemu obdavčenju podedovanega premoženja.

- 56 BC je plačala še belgijskega notarja, čigar plačilo je bilo izračunano na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, s predujmom pa je plačala tudi francoskega notarja, čigar plačilo je bilo prav tako izračunano na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, sestavljene iz premičnin in nepremičnin, ki se nahajajo v Franciji in Belgiji, kot je navedeno v davčni odmeri (glej dokument 4 BC).
- 57 Francoski notar trdi, da lahko na podlagi francoskega prava, to je v skladu s členom 800 splošnega davčnega zakonika in členom A444-63 trgovinskega zakonika, svoje plačilo izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v Franciji ali drugje. Na podlagi tega je izdal račun za plačilo opravljenih storitev.
- 58 Vrednost dediščine, ki jo je prejela BC, se torej zmanjša za plačilo notarja, izračunano na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, kar lahko pomeni poseganje v prosti pretok kapitala.
- 59 To sodišče se zato sprašuje o posledicah, ki jih je treba izpeljati iz te pravne ureditve, ki bi lahko ob upoštevanju zgoraj navedene sodne prakse Sodišča Evropske unije rezidenta ene od držav članic odvrnila od naložb v drugih državah članicah.
- 60 **Prvo vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje dvojnemu plačilu notarjev iz dveh držav članic Evropske unije, pri katerih je bil uveden postopek v zvezi z isto dediščino, sestavljeno iz premoženja v obeh državah članicah, pri čemer je tudi osnova za izračun tega plačila celotna bruto vrednost dediščine, ne da bi se upoštevalo plačilo drugega notarja, urejanje prek notarja pa je zakonsko predpisano?
- 61 **Drugo vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje temu, da se plačilo notarja, čigar storitve je po zakonu treba uporabiti pri urejanju dediščine, sestavljene iz premoženja v dveh državah članicah Evropske unije, izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ne pa le na podlagi bruto vrednosti dediščine v njegovi državi članici?
- 62 Čeprav je poleg tega napoved za odmero davka na dediščino predpisana z davčno zakonodajo, plačilo notarja kot tako ni davčne narave. Niti z nacionalnimi predpisi niti s francosko-belgijsko konvencijo ni določeno, da je treba plačilo notarja izračunati na podlagi iste osnove za odmero kot davek. Iz nacionalne sodne prakse izhaja, da ni nujno, da se osnova za odmero tega plačila ujema z osnovo za izračun davka.

- 63 Doslej predpis o določitvi podrobnih pravil za izračun plačila notarja, ki sestavi napoved za odmero davka na dediščino, kot tak ni bil zajet z izjemo iz člena 65(1)(a).
- 64 Vendar je urejanje prek notarja naloženo s predpisom davčne narave in je pogoj za uporabo francosko-belgijske konvencije z dne 20. januarja 1959, ki z izogibanjem dvojnemu obdavčenju učinkovito preprečuje ločeno poseganje v prosti pretok kapitala.
- 65 Sodišče Evropske unije je imelo v zvezi s tem priložnost odločiti o uporabi davčnih predpisov, katerih učinek je bil zmanjšanje vrednosti dediščine, ne pa o plačilu notarja, ki je javni uradnik, pri čemer ima to plačilo enak učinek in je urejanje prek notarja obvezno, če je vrednost dediščine večja od 5000 EUR ali zajema nepremičnine.
- 66 Zakonodajo iz postopka v glavni stvari bi bilo torej mogoče prav tako obravnavati kot izjemo, to je „ustrezni predpis“ davčnega prava v smislu člena 65(1)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- 67 To sodišče se zato sprašuje o obsegu te izjeme, določene s pravom Unije.
- 68 **Tretje vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) in člen 65(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da lahko dvojno plačilo dveh notarjev, pri katerih je bil uveden postopek v zvezi z isto dediščino, ki se prav tako izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v obeh državah članicah, pomeni „ustrezne predpise svojega davčnega prava“ in s tem izjemo od prepovedi omejevanja pretoka kapitala iz prvonavedene določbe, pri čemer je urejanje prek notarja zakonsko predpisano?
- 69 Nazadnje, predpis o podrobnih pravilih za izračun plačila notarja nima sam zase nikakršnega cilja preprečevanja kršitev ali prijave pretoka kapitala, zato se ne zdi utemeljen z razlogi, povezanimi z javnim redom ali javno varnostjo.
- 70 Vendar je urejanje prek notarja naloženo zaradi obveščanja davčne uprave, da se izračunajo davki na dediščino, ki jih je treba plačati, zato je lahko njegov cilj preprečevanje storitve kršitev na davčnem področju.
- 71 Sodišče doslej še ni odločilo o plačilu notarja kot posledici predpisov, katerih namen je lahko preprečevanje kršitev na davčnem področju, ali predpisov, ki določajo postopek prijave pretoka kapitala v upravne ali statistične namene.
- 72 To sodišče se zato sprašuje o obsegu te izjeme.
- 73 **Četrto vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) in člen 65(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da lahko dvojno plačilo dveh notarjev, pri katerih je bil uveden postopek v zvezi z isto dediščino, ki se prav tako izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v obeh državah članicah, pomeni nujen ukrep za preprečevanje davčnih kršitev ali postopek za prijavo pretoka

kapitala v upravne ali statistične namene upravnih in s tem izjemo od prepovedi omejevanja pretoka kapitala iz prvonavedene določbe, pri čemer je urejanje prek notarja zakonsko predpisano?

- 74 Odločanje je treba prekiniti do odgovora Sodišča na ta vprašanja za predhodno odločanje, ki se nanašajo na člen 63(1) ter člen 65(1)(a) in (b) PDEU.

V - IZ TEH RAZLOGOV

Pooblaščen sodnica za davčne zadeve v okviru javnega odločanja z vmesnim sklepom, izdanim v kontradiktornem postopku, ki je dan na voljo v sodnem tajništvu:

ob upoštevanju člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Sodišču Evropske unije **PREDLAGA**, naj odloči o teh vprašanjih za predhodno odločanje:

- **Prvo vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje dvojnemu plačilu notarjev iz dveh držav članic Evropske unije, pri katerih je bil uveden postopek v zvezi z isto dediščino, sestavljeno iz premoženja v obeh državah članicah, pri čemer je tudi osnova za izračun tega plačila celotna bruto vrednost dediščine, ne da bi se upoštevalo plačilo drugega notarja, urejanje prek notarja pa je zakonsko predpisano?

- **Drugo vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje temu, da se plačilo notarja, čigar storitve je po zakonu treba uporabiti pri urejanju dediščine, sestavljene iz premoženja v dveh državah članicah Evropske unije, izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ne pa le na podlagi bruto vrednosti dediščine v njegovi državi članici?

- **Tretje vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) in člen 65(1)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da lahko dvojno plačilo dveh notarjev, pri katerih je bil uveden postopek v zvezi z isto dediščino, ki se prav tako izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v obeh državah članicah, pomeni „ustrezne predpise svojega davčnega prava“ in s tem izjemo od prepovedi omejevanja pretoka kapitala iz prvonavedene določbe, pri čemer je urejanje prek notarja zakonsko predpisano?

- **Četrto vprašanje:** Ali je treba člen 63(1) in člen 65(1)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da lahko dvojno plačilo dveh notarjev, pri katerih je bil uveden postopek v zvezi z isto dediščino, ki se prav tako izračuna na podlagi celotne bruto vrednosti dediščine, ki se nahaja v obeh državah članicah, pomeni nujen ukrep za preprečevanje davčnih kršitev ali postopek za prijavo pretoka kapitala v upravne ali statistične namene in s tem izjemo od prepovedi omejevanja pretoka kapitala iz prvonavedene določbe, pri čemer je urejanje prek notarja zakonsko predpisano?

ODLOČANJE o zahtevkih, ki sta jih predložili stranki, PREKINJAM do odgovora Sodišča Evropske unije na postavljena vprašanja za predhodno odločanje,

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT